

Forfatter: Larsen, Karl

Titel: Udrag fra De, der tog hjemmefra

Citation: Larsen, Karl: "De, der tog hjemmefra 3: Bedre Folks Børn. Cand.phil.'en, Farmaceuten, Boghandleren", i Larsen, Karl: *De, der tog hjemmefra 3: Bedre Folks Børn. Cand.phil.'en, Farmaceuten, Boghandleren*, Gyldendalske Boghandel. Nordisk Forlag, 1912-1914, s. 175. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-larsenk_14-shoot-idm140082306140912.pdf (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: De, der tog hjemmefra 3: Bedre Folks Børn. Cand.phil.'en, Farmaceuten, Boghandleren

5. Juli-Brevet fra samme Aar bekræfter, at „jeg ikke er bleven køligere i min Begejstring for Noroton, siden jeg sidst skrev dig til. Foruden de mange Behageligheder ved Pladsen, som jeg har opregnet i mit Brev, byder den nemlig paa Strandbade i frisk Vand direkte fra Hovedoplaget — Atlanterhavet — saa henrivende salt og frisk, som jeg ikke har prøvet det før. Vi gaar i Vandet paa Gaardens Grund, idet Skoven gaar lige ud til en af Atlanterhavets Bugter. En anden Fordel ved at bo ved 176 Stranden er den, at her aldrig er for hedt, idet Atlanterhavet stadig sender en af Skovene afdæmpet Brise ind over os. Den, der kender noget til New Yorks Temperatur (højeste Temperatur i Juni Maaned var 108 Grader i Skyggen d. v. s. saa meget som 30—40 Grader af den Størrelse, I holder i Danmark), vil vide, hvad det vil sige, altid at have frisk Luftning. I de sidste 14 Dage har vi høstet Hø. Derved fik jeg Lejlighed til at vise min Færdighed i at bruge en Le, idet jeg havde at slaa alt, hvad Maskinen ikke kunde tage. Det gik godt nok — bedre end da jeg blev betroet en Hest og Hesterive. Jeg havde nemlig aldrig før haft med en Hest at bestille og kendte ikke de engelske Ord for hyp, staa osv. Det fik jeg dog snart lært, men da jeg en Dag stod et Øjeblik ned af Riven, saa løb Hesten hjem og smadrede efter bedste Evne baade Rive og Seletøj. Saa fik vi lavet begge Dele i Orden igen, men to Dage efter lykkedes det det samme Bæst (Hesten, ikke mig), at knække Hjulakslen af. Nu er det dog ogsaa repareret for to Dage siden, men Smeden erklærede, at selv om det ogsaa var lavet saa stærkt, han formaaede, saa vilde han dog ikke garantere, at Riven vilde holde, naar jeg igen vilde rive Træer op med den — eller samle Stengærder i Bunke — og der er 3 Agre endnu at rive! ... Apropos! Jeg kunde ønske, at Du i dette Øjeblik kunde sidde her paa mit Værelse med Udsigt over Søen, hvor der vrimler med Skibe — og saa høre Klokkespillet paa Methodistkirken give en Snes henrivende Salmemelodier til bedste ... Det var et galt Udtryk, jeg brugte, da jeg kaldte 177min Principal Theaterdirektør. Han er Skuespildirektør ell. rettere Skuespilejer. Intet Theater her har sit faste Personale, Theaterdirektøren har kun Theater med Mandskab, almindeligt brugelige Rekvisitter og Kulisser og nogle Statister. De dygtige Skuespillere og -inder lader en eller anden Forfatter skrive et Stykke efter hans eller hendes Anvisning og afpasset efter de Kræfter, han eller hun har skrabt sammen. Saa lader Direktøren for det nydannede Selskab forfærdige alle Rekvisitter osv., rejser Landet rundt og giver Stykket 1 Uge i hver By — aldrig mere. Slaar Stykket an, spiller han det hele sit Liv, som f. Eks. en Skuespiller, der nylig døde. Han rejste omkring med et tysk Selskab og fik derved lært den morsomme „anglo-ger-manske“ Dialekt. Saa lod han i 1868 (otte og tres) en Mand skrive et Stykke „Fritz“, hvori han var Hovedpersonen og spillede Anglogerman. Det slog an, og lige til for 1 Maaned siden har han 6 Gange ugentlig i mere end 20 Aar spillet „Fritz“. Nu vil hans Søn fortsætte Forretningen og for Resten af sit Liv spille „Fritz“ ...